

آز بِرْكَلَنْدِي " er ber-kelendi = adam kamçı sahibi oldu".
بِرْكَلَنُورُ - بِرْكَلَنَاڭ (berkelenür - berkelen-mek).

آز بِرْكَلَنْدِي " بِرْجَلَنْدِي bürgelendi: " er bürgelendi = adam öfkesinden pire gibi sıçradı, pi-relemdi", (بِرْكَلَنُورُ - بِرْكَلَنَاڭ bürgelenür - bürgelenmek).

آز بِلْكَلَنْدِي " بِلْكَلَنْدِي bilgelendi: " er bilgelendi = adam akıllandı, akıllaştı".
بِلْكَلَنُورُ - بِلْكَلَنَاڭ (bilgelenür - bilgelenmek). En iyisi " بِلْكِمْسِينْدِي " bilgimsindi"dir, "adam kendisini akıllı gösterdi" demektir. Başka ayrımlar da böyledir. Gerçekten bir iş olmadığı halde olmuş gibi göstermek anlamına gelen fiillerde emir kılıtı üzerine م ، ن ، س getirilerek bütün ayrımlarda bu yolda fiil yapılabilir.

آز تِلْكُولَنْدِي " تِلْكُولَنْدِي tilkulendi: " er tilkulendi = adam tilkilik etti, yaltaklandı",
تِلْكَوْلَنُورُ - تِلْكَوْلَنَاڭ (tilkulenür - tilkul-enmek).

آغْلَانْ سِرْكَلَنْدِي " oglan sirkelendi = çocuk sirkelendi, çocuğun başı bit yavrusu ile doldu", سِرْكَلَنُورُ - سِرْكَلَنَاڭ (sirkelenür - sirkelenmek).

آز تِعْكَلَنْدِي " تِعْكَلَنْدِي tügmelendi: " er tügmelendi =

adam düğmelendi", (adam gömleğinin iliklerini ilikledi", (تَكْلِنُور - تَكْلِنَاكْ) tügmelenir - tügmelenmek).

kesmelendi: قِرْتَكْ سَكْلَنْدِي "kız kesmelendi = kız zülüflendi", (kesmelendir - تَكْلِنُور - تَكْلِنَاكْ) kesmelenir - kesmelenmek).

+ +

BU AYRIMDAN MİSAL OLAN

yakrıldır: قُوْيِقْرِلَنْدِي "koy yakrıldı = koyun yağlandı". (يَقْرِلَنُور - يَقْرِلَنَاقْ) yakrılanur - yakrılanmak).

yuwgalandı: أَغْلِيْفَكْلَنْدِي "ogul yuwgalandı = gocuk yaramazlaştı", (يَغْلَنُور - يَغْلَنَاقْ) yuwgalanur - yuwgalanmak).

yufkalandı: اُلْ مَنْكَأْيَقْلَنْدِي "ol manğa yufka-landı = o, bana yaltaklandı, yavuncı", (يَقْلَنُور - يَقْلَنَاقْ) yufkalanur - yufkalanmak).

yagmalandı: آرْيَمْلَنْدِي "er yagmalandı = adam Yağma kılığına girdi, onların huyu ile huylandı", (يَمْلَنُور - يَمْلَنَاقْ) yagmalanur - yagmalanmak).

Bu, arapçada da böyledir :

وَقَيْسَ غَيْلَانُ وَمَنْ: ئَقَيْسَ denir ki, "onlarin kılığına girdi, onlara benzedi" demektir. Ve yine arapçada تَعَذَّدَ الرَّجُل denir ki, "adam kendisini Maat kabile-

sinden gösterdi" demektir.

Bu fiillerin bu gesidi dört harfli isimlerden yapılmış olur; yalnız beş harfli kelimenin son harfi atılmış bulunur. Bu, söyleniştedir; yazında böyle degildir [+]. قُوْيَقْرِلَنْدِي "er yufka-landı" gibi ki, "koyun yağlandı", "adam yaltaklandı" demektir. "İç yağı" anlamına olan "يَكْرِي yakri"dan, يَقْنَا "ince nesne" anlamına gelen "yufka"dan الف düşmüstür. Başka isimler de bu kurallarla işaret ettiğim anımlar üzerine ölçülenebilir.

+ +

[+] Buradaki arapça ibare söyledir: وَهَذَا التَّوْعَدُ مِنَ الْأَفْعَالِ تَكُونُ مُرْكَبَةً مِنَ الْأَسْمَاءِ الْإِثْنَاعِيَّةِ فَيَتَّفَصُّلُ مِنْهُ أُخْرُ الْكَلِمَةِ عَنْ تَحْتَهُ فِي الْفَنَطِ دُونَ الْمُخْطَأِ . حَوْرُ قُوْطِسْهُ "قُوْيَقْرِلَنْدِي" ، وَقُوْلِهْمُ "أَرْيَقْلَنْدِي" آئِ تَلْقُوا الرَّجُلُونَ

Bu ibarede yanlışlık olmalıdır. Çünkü ibareden anlaşılığına göre "yazida değil, söylenişte beş harfli kelimenin sonu atılarak dört harfli kalan isimlerden mirekkep olan fiiller" demek olur. Halbuki ne يَكْرِي ne de يَقْنَا kelimeleri beş harfli degildir. Şu hale göre ibare: وَهَذَا التَّوْعَدُ مِنَ الْأَفْعَالِ تَكُونُ مُرْكَبَةً مِنَ الْأَسْمَاءِ الْثَّالِثَيَّةِ فَيَتَّفَصُّلُ مِنْهُ أُخْرُ الْكَلِمَةِ رُبَاعِيَّةً ...

olmalıdır. Çünkü yine يَكْرِي ve يَقْنَا kelimelerinin son harfleri atıldıktan sonra يَقْنَا şekli kalır. Bundan başka ibarenin son parçası da yanlış olmalıdır. Doğrusu يَقْنَا دُونَ الْفَنَطِ olacaktır. Biz, yukarıdaki tercümemi metinde bulduğumuz şekilde yaptık. Doğrusu gudur: "Fiillerin bu gesidi -söylenişte değil, yazida dört harfli olan kelimenin sonunun düşmesiyle üç harfli kalan isimlerden yapılmıştır". Nitekim az aşağıdaki ayrim bize tanıklık etmektedir. B. A.

سَرَاغْلَنْدِي saraguçlandı: أُرَاغْتْ سَرَاغْلَنْدِي uragut saraguçlandı = kadın baş örtüsü örtti", (سَرَاغْلَنْزُرْ سَرَاغْلَنْهَاقْ saraguçlanur - saraguçlanmak).

بِلَازْكَلْنَدِي bilezüklendi: إِشْلَارْ بِلَازْكَلْنَدِي işler bilezük-lendi = kadın bilezik takındı", (بِلَازْكَلْنُونْ بِلَازْكَلْنَاكْ bilezüklenür - bilezüklemek).

Fıillerden bu çeşitleri dört harfli isimlerden yapılmıştır [+] ; beş harfli, altı harfli isimlerden yapsan dahi olabilir. Bütün Türk dillerinde kural bir düzeye yürümektedir: آزْ سَقْلَدُرْ قَنْدِي er sakalduruklandı = adam sakalduruğunu bağıladı", "آزْ لَاجُونْدِي er alaçulandı = adam alaçuk edindi". "آزْ خَمَارُوكْنَدِي" er xumarulandı = adam mirasa kondu", (adam bir dostunun veya başkasının malından kendisine azık edindi", "آزْ كَأْكُلْنَدِي" er keregülendi = adam çadırlandı, çadır edindi ve çadıra girdi".

سَيْرَ مَلْنَدِي sayramlandı: سُوقْ سَيْرَ مَلْنَدِي suw sayramlandı = su azaldı, bir parça çekildi, içeri-sinden geçilebilecek hal aldı", (سَيْرَ مَلْنُونْ سَيْرَ مَلْنَاقْ sayramlanur - sayramlamak).

[+] "yakrı" ve "يُفْقا yufka" kelimelerindeki yazımı-zın doğruluğunu bu parça göstermektedir. B. A.

أَراغُتْ قَاوْنَانْدِي " uragut katunlandı = katunlandı: قَاوْنَانْدِي
avrat hanımlandı, Han karısı şeklinde girdi", Han karısı girdi",
قَاوْنَانْدِي - قَاوْنَانْدِي katunlanur - katunlanmak).

أَرْقَاغُونْلَنْدِي " er kagunlandı = adam kavun sahibi oldu",
قَاوْنَانْدِي - قَاوْنَانْدِي kagunlanur - kagunlanmak).

Kuralların hepsi sahih kitabı
binda geçti, orada tanıtıldı, belle-
tildi

Tanrıya öğüş, üç harfliler ki
tabı bitti.

X

X X

ESİRGİYEN, KORUYAN TANRININ ADİYLE

İKİ HARFLİ İSİMLERDEN YAPILMIŞ DÖRTLÜLER KİTABI

قوْيِيْ بِالاَدِيْ : Koyun melemesi bildirir. " koy beledi = koyun meledi".

اَشْ بُوسْيِيْ : Buğ, buhar, bugu. " اَشْ بُوسْيِيْ aşık busı = tencere bugusu". Başkası da böyledir.

بُوْ بُوْ آزْ : Bu. " بُوْ بُوْ آزْ bu er = bu adam".

بِيْ بِيْ : Kisrak. Türklerce; Oğuzlarca değil.

بِيْ بِيْ : " بُوْ بُوْ bøy" denilen böcek. Oğuzca,

توُّ tü : Tüyü. " بِرْ تُوْ سَجْ bir tü sağ = bir tü
sağ, bir tel saç".

توُّ tü : Renk. " تُوْ دَشْ تُوْ نَلَارْ tüdes tonlar = hep-
si bir renkte olan elbiseler".

توُّ tü : At donu. " أَتِنْكَ نَأْوَلْكَ ating ne tülük =
atın ne dondadır, atın ne renktedir".

توُّ to : Bulamaç gibi pişirilen bir undur. Bir
kaba konarak eksitilir, sonra içilir.

جا ga : Benzetme edatıdır. Arapçadaki benzet-
me لَثَ ine benzer. " أَلْ مَنِفْ جَا ol
mening će = o, benim gibi" [+] , "بُوازِكْ جَا"
bu anıng ga = bu onun gibi".

جي gi : Yaşlık. " جَيْ gi yer = yaş yer".

جُّ gü : Emir ve nehiyelerin sonuna gelerek e-
mirde ve nehide pekitme (tekit) bildi-
rir. " كَلْ جُّ kel gü", " كَلْ جُّ bar-
mağı", "hele gel, her halde gel", "hele
gitme, her halde gitme". Bu şekil an-
cak hitap halinde söylenir.

سَ sa : Şart bildiren edattır. " أَلْ أَفْكَارْ سَا
ol efke barsa = o, eve giderse",
" سَنْ قَانْ بَرْ سَاسَرْ" sen kaçan barsa sen = sen
ne zaman gidersen". Bu ancak fiillere

[+] آئِ آنَّ كَمِيلْ هَذَا ibaresinin arapça izahında آئِ آنَّ كَمِيلْ هَذَا
denilmiş ise de burada ufak bir yanlışlık olsa gerektir.
Nitekim sayın Üstat Bay Kilisli de bu yanlışlığa işaret
etmiştir. Bize kalırsa ibare آئِ آنَّ كَمِيلْ olmalıdır.
Çünkü Türkgesinin gereği budur. Bundan başka satırın i-
kinci parçasında بُوازِكْ جَا sözü gelmektedir ki, i-
zahında آئِ آنَّ هَذَا كَمِيلْ ذلك denilmektedir. B. A.

gelir.

سَايْرُمْنَفْ سا : "Sen" anlamına bir kelime."

sa ayurmen = sana söylerim". Buradaki
الف harfi سَكْنَ kelimesindeki ن dan
gevrilmiştir. سَكْنَ kelimesinde
الـ نـ tilmiştir. in ن dan gevrilmiş
olması arapçada dahi vardır. Ulu Tan-
rının : لَتَشْفَعَأْعُشْنِي sözü gibi. Şair
nin :

وَآللَّهُ رَبُّكَ فَاغْبُدَا

sözü gibi.

سُوْ سُو : Asker. Şu savda dahi gelmiştir: "اتاغقا ابْكَلَبْ سُوكَاسُوزْ لاماْدُكْ otağ-
ka öpkelep süge sözlemedük = otağa kıl-
zip askerle konugmadı", (çadırda ki-
rakadaşlarına kızarak ondan sonra asker-
le görüğmedi). Bu sav, birisinin işle-
diği iş yüzünden, öbür arkadaşlarına
kızarak konuşmamış kişi için söylenir.
Şu parçada dahi gelmiştir :

سُوكَدِي يِزِبَا قرارقر سا

جَئِي انْكَلَبَا يا اُفتُبْلُبْ الْيَثَارْ

Sü keldi yer yapa

Karar kar

Kaçtı anğar Alp Aya

Ufut bolup ol yaşar